

Lovforslagets første Behandling i forrige Rigsdagsssamling. Imidlertid har jeg bøjet mig for de foreliggende Forhold og staaer trods min Skepsis enig med Udvalget om at tiltræde det paagældende Forslag.

Ellinger: Aar efter Aar har jeg tilladt mig at gøre opmærksom paa, at Jernbaneforholdene for Københavns Vedkommende utvivlsomt ikke vilde være tilfredsstillende, som de skulde gennemføres efter Loven af 1904, og udtalt Frygt for, at det, naar Boulevardbanen blev taget i Brug, ret hurtigt vilde vise sig, at Forholdene vilde være for smaa. Hertil kommer, at det, især naar Hovedstaden — København og Frederiksberg Kommune i Forening — er vokset i den Grad, som den er, vilde være urigtigt ikke at give Befolkningen en anderledes let Adgang til at benytte Jernbanen, end der her er givet, og det vilde ogsaa være en økonomisk heldig Foranstaltning at gennemføre det oprindelige Projekt, det, der blev formindsket ved Loven af 1904, men utvivlsomt ikke var for stort anlagt, hvad man den Gang frygtede. Ved at skride til den forholdsvis mindre Udgift i en nær Fremtid, som en Tilbagevenden til det oprindelige Projekt i dets Hovedtræk vilde medføre, vilde man tillige gøre den Uret god, som man har gjort store Dele af Stor-København, blandt andet Frederiksberg Kommunes 100,000 Mennesker. Det er ellers uset, at en saa stor Del af en By kommer til at lide saa stærkt ved, at man berører den en Bane. Nu viser det sig, at Overvejelser er fremme om en Gennemførelse af denne fuldstændigere Plan, og det har ogsaa været mig en Tilfredsstillelse at høre den ærede Ordfører (Thomas Larsen) som Minister for offentlige Arbejder udtale, at han var enig med mig i, at det hurtigt vilde vise sig at være en uafvendelig Nødvendighed at skride til denne Højbane, og saa vidt jeg har forstaaet den nuværende højtærede Ministers Udtalelser ved tidligere Lejligheder, er han af samme Opfattelse, saa der er Haab om, at man i rette Tid vil komme til en nogenlunde tilfredsstillende Ordning.

Angaaende den midlertidige Ordning fandtes der i Loven af 1904 en Bestemmelse, der blev indført i Lovforslaget, efter at der havde fundet en Forhandling Sted mellem Medlemmer af det daværende Udvalg og en Del frederiksbergske Borgere ved et Borgermøde derude. Denne Bestemmelse siger, at det ikke skal være udelukket, at Personfærdselen kan føres

over Frederiksberg og Nørrebro. Men denne Bestemmelse er hidtil ikke blevet ført ud i Livet. Nu glæder det mig naturligt, at Udvalget her har knyttet den Betingelse til Bevillingen til Nørrebro Station, at Stationen skal anlægges saadan, at en Kørsel fra Frederiksberg over Nørrebro til Hellerup er mulig. Kun er det kedeligt — men det skyldes maaske en Tilfældighed —, at det i Betænkningen hedder, at Nørrebro Station skal anlægges saaledes, at en eventuel Persontrafik fra Frederiksberg Station over Nørrebro Station ikke derved udelukkes. Det vil sige, at Udtrykkene i Betænkningen i Virkeligheden er de samme, som fandtes i Loven af 1904, og da disse Ord i denne Lov i den forløbne halve Snes Aar ikke har ført til, at denne Persontrafik er ført ud i Livet, kunde der opstaa en Frygt for, at der vilde gaa en lignende Aarrække, i hvilken man nøjedes med denne Papirbestemmelse om, at denne Trafik ikke er udelukket. Jeg vil imidlertid haabe, at denne Lighed i Udtrykkene er en Tilfældighed. Jeg vil understrege, hvad den ærede Ordfører før sagde, at man, idet man knyttede denne Betingelse til Bevillingen til Nørrebro Station, gik ud fra, at der skulde søges etableret en Kørsel fra Frederiksberg, og at der fra Udvalgets Side — og det vil altsaa sige ogsaa fra Folketingets Side — nærredes den Tillid til Ministeren, at han vilde søge at overvinde de Vanskeligheder, der er fra Københavns Magistrats Side. Jeg slutter mig selvfølgelig ganske til dette. Jeg ser meget vel, at Udvalget ikke i dette Øjeblik har kunnet gaa videre. Og den Omstændighed, at et Medlem af Kommunalbestyrelsen paa Frederiksberg er Medlem af Udvalget og slutter sig til denne Betænkning, vidner ogsaa om, at Udvalget ikke har kunnet gaa videre. Sagen ligger altsaa for saa vidt i Ministerens Haand, og jeg vil haabe, at Ministeren vil have en heldig Haand til at løse disse Vanskeligheder. Det er meget rigtigt, at Københavns Magistrat ganske naturligt er gaaet ud fra, at Besværet ved Niveauoverskæringerne vilde blive betydelig formindsket, naar Boulevardbanen skulde tages i Brug, men der sker nu en meget betydelig Formindskelse af dette Besvær ved, at en meget stor Reduktion af Kørselen paa Strækningerne ved Overskæringerne finder Sted, og dette Antal af Kørsler vil meget lidt forøges ved de frederiksbergske Ønsker. Men jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister nærmere at undersøge, om ikke Besværet ved Niveau-